

[Weikop.]

Da der nu sådan set er en vis balance i tallene, kan man naturligvis sige: ja men så har den højtærede minister skaffet dækning for de tab, Københavns kommune lider. Det kan selvfølgelig være rigtigt, men hvor bliver den højtærede ministers udmærkede bestræbelser af, hvor bliver det gode forsæt om ensartede regler og om at hindre forskelsbehandling af, når den højtærede minister fortsætter med en forskelsbehandling, for så vidt angår statstilskuddet til Københavns kommunale skolevæsen?

Den højtærede minister tager en gammel, men nu forældet tanke op om, at Københavns kommunes tilskud skal beregnes af det gennemsnitlige statstilskud pr. barn, som ydes i Frederiksberg og Gentofte kommuner samt i kommuner uden for København med over 75 000 indbyggere, hvilket altså vil sige Odense, Ålborg og Århus.

Når jeg siger, at tanken er forældet, er det bl. a., fordi hverken den højtærede minister eller jeg eller nogen anden kan sige noget som helst om, hvilke kommuner der vil komme op på 75 000 indbyggere og derover. Grundlaget for statstilskuddet kan altså ganske forrykkes.

Man kan dernæst spørge, hvorfor København og f. eks. Ålborg skal slås i én pulje. Jeg forstår det ikke, for der kan da godt være væsentlige forskelle på de to byers skolevæsen. Jeg siger ikke dette, fordi jeg ved noget om Ålborgs skolevæsen; jeg ved ikke, om Ålborg sparer. Men jeg vil i denne forbindelse gerne sige, at den højtærede ministers skoletanker nødig skulle spares ihjel eller hænges på grund af en uretfærdig fordeling af statstilskuddet.

Hvorfor vil ministeren nu have en sådan forskelsbehandling, når ministeren i øvrigt mener det er uheldigt? Hvorfor foreslår ministeren ikke, at tilskuddet til København ydes på tilsvarende måde som i det øvrige land — altså ingen forskelsbehandling? Jeg kan meget dårligt tænke mig — det tror jeg ikke rigtig om den højtærede minister — at ministeren skulle være mistillid til Københavns skolevæsen. Jeg ved det jo ikke, men det kan vi måske få at vide; jeg kan som sagt dårligt tænke mig det.

Det er naturligvis klart, at Københavns

kommune ikke skal have tilskud i forhold til andre lærerlønninger end dem, den nugældende lærerlønningsslov forudsætter — heri er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Marius Buhl. Det med lærerlønningerne kan altså ikke være årsagen til, at ministeren giver København en anden stilling. Jeg ved det ikke, men jeg tror, at årsagen til forskelsbehandlingen — som ministeren altså stadig væk vil have — snarere er at finde i nogle ord i bemærkningerne, hvor der står noget i retning af, at staten ikke har indseende med Københavns kommunes skolevæsen. Jeg forstår ikke, at den højtærede minister er ked af det, for jeg synes, at man i undervisningsministeriet burde være himmelglad for ikke at skulle have indseende med Københavns kommunes skolevæsen; derved sparer man nemlig en masse arbejde, besvær og administration. Jeg ville endda kunne forstå den nævnte bemærkning, hvis den højtærede minister f. eks. kunne begrunde sin mistillid med, at den kommune, der ligger midt i København, og som den højtærede minister har indseende med, fik forholdsvis lavere statstilskud end København; men det er jo slet ikke tilfældet — tværtimod.

Alt taler for — synes jeg — at den højtærede ministers helt rigtige grundtanke: at undgå forskelsbehandling, gennemføres. Jeg ved meget vel, at ensartede regler på dette område ikke giver København fuldstændig ligestilling med andre kommuner, men det skal jeg lade ligge i denne forbindelse. Det, jeg blot vil — og det vil jeg af godt hjerte — er dels at hjælpe den højtærede minister til på et sagligt grundlag at undgå en forskelsbehandling, som vil kunne give anledning til forsigtighed med hensyn til at følge den højtærede ministers udgiftskrævende skoletanker, dels, hvad jeg synes er meget væsentligt, at undgå en utilfredshed, som hverken den højtærede minister, regeringen eller kommunerne, specielt Københavns kommune, men for så vidt også Frederiksberg og Gentofte kommuner, kan være tilfreds med.

Til slut blot dette: det er rigtigt, at dette forslag er kommet frem; det er rigtigt, at der så snart som vel muligt gennemføres et forslag om ændrede refusionsordninger, og vi vil gerne være med til at give disse forslag